

Skadefond

Tycker du att det ska införas en statlig "markskadeförsäkring" för kommersiellt utnyttjande av allemansrätten?

Företag som verkar på allemansrättslig grund betalar till en allmän skadefond. Eventuella skador på privat mark kan då täckas ur denna fond efter ansökan från markägare.

Föreslå gärna vilka som ska vara med och betala in till skadefonden samt vem som ska administrera fonden och vem som ska besluta om ersättningar från fonden.

65 kommentarer till *Skadefond*

Gösta Andersson skriver: [20 januari 2012 kl. 13:49](#) Kommersiella aktörer skall avtala med markägaren om villkoren för sin verksamhet, varvid också eventuella kostnader för förorsakade skador skall regleras. Med ett sådant system finns inget behov av vare sig statliga markskadeförsäkringar eller allmänna skadefonder. _

Tomas Bergenfeldt skriver: [20 januari 2012 kl. 17:07](#) Mer byråkrati behöver vi inte! Om någon, kommersiell eller ej, orsakar på mark så ska denne naturligtvis själv betala skadan. Det har ju egentligen inte med Allemansrätten att göra. Den tillåter ju inte att man gör skada på någons mark. _

JanErik Nyström skriver: [20 januari 2012 kl. 17:16](#) Statliga eller kommunala organisationer ska inte lägga sig i angelägenheter som enbart är förbehållna fastighetsägaren. Fråga fastighetsägarna först innan ni hittar på alla dessa tokigheter. Läs EU fördraget om äganderätten som är inskriven i Svensk lagstiftning och väntar på tillämpning. Glöm inte heller att ni verkar i en rättsstat och ingen filial till det forna Sovjet väldet. JanErik _

Curt Andersson skriver: [21 januari 2012 kl. 09:53](#) Fond kan vara bra, när det inte kan klaras ut vems ansvaret är för en skada. Precis som när det t.ex. finns en p-skada på bilen, men ingen som tagit på sig ansvaret. _

Mats skriver: [22 januari 2012 kl. 16:59](#) Gösta Anderssons kommentar 20 jan 2012 kl 13:49 är mycket bra. De som missköter sig skall stå för kostnaderna, de som sköter sig skall inte behöva betala något. Om kommersiella aktörer måste betala en avgift till en skadefond är risken mycket stor att de resonerar i termer av "vi kan bete oss hur vi vill, vi har ju ändå betalat för att någon annan skall städa upp och fixa, markägaren får ju ändå allt betalt så vad är problemet?". Den attityden är vanlig i andra sammanhang, "har jag betalat en dyr biljett så kan jag svina hur jag vill, de har ju städare som mitt biljettpris bekostar".

Göran Jonsson skriver: [22 januari 2012 kl. 23:49](#) De som vill bedriva kommersiell

verksamhet på annans mark får skriva avtal med markägare som berörs. Parterna upprättar ett kontrakt , blanda inte in staten eller några fonder . Allemansrätten skall bara gälla privatpersoner . Ställ inte till så vi får skogs och markägare emot oss. _

Janne Landström skriver: 23 januari 2012 kl. 00:42 Eftersom privat mark, annan än tomt, definitionsmässigt ägs av företagare är det förhållande som beskrivs ett förhållande mellan två företagare. Sådana förhållanden är civilrättsliga och de förändringar som nu förhoppningsvis ska genomföras bör stärka detta förhållande. Det är ett steg i helt fel riktning om staten ni istället kollektiviserar markresursen och kliver in på detta sätt som ett slags avtalspart till Sveriges alla markägare. _

Stefan Lindskog skriver: 23 januari 2012 kl. 08:52 Utredarna och Naturvårdsverket ser stora svårigheter att definiera vad som är kommersiell verksamhet. Bland annat därför avråder man från att skilja ut det kommersiella verksamheten ur allemansrätten. Men lite längre ner i utredningen visar det sig inte vara svårare än att "vissa" kommersiella verksamheter skall kunna beläggas med en "avgift" – den skall inte gå till det företag som äger marken utan tas in till det allmänna – kanske användas till en markskadefond. Det är naturligtvis lika lätt att se till att avgiften går till det markägande företaget i stället. Utredarnas förslag låter mer som en extra skatt (skillnaden mellan avgift och skatt är ju numera hårfin). _

Johan skriver: 23 januari 2012 kl. 09:41 Låter som ett bra förslag till kompletterande åtgärd i samverkan med markägarorganisationer och kommuner. _

Oskar Lind skriver: 23 januari 2012 kl. 11:05 Håller med Janne Landström i hans kommentar per den 23 jan avseende sakfrågan. Utöver detta kan jag vittna om att de kommersiella aktörer som arbetar med friluftsliv på ett långsiktigt sätt bör ses som en resurs i sammanhanget. Många gånger lämnar de långt mindre, eller inga spår efter sig i förhållande till privatpersoner med ibland begränsade kunskaper... _

Iars telg skriver: 23 januari 2012 kl. 12:04 Fullständigt vansinnigt. Bara grå byråkratsjälar kan tänka ut något så fruktansvärt bakvänt! Skulle brukaren av mark (i detta fall INTE markägaren) betala en nyttjandeavgift till en statlig myndighet? Skulle en statlig myndighet ta betalt för att ge företag rätten att nyttja markägarens egendom utan ersättning till markägaren? Bortsätt för att man skapar en helt onödig kostsam byråkrati borde väl orimligheten i hela förslaget vara så vansinnigt att ingen skulle göra vad ni gjort och satt det på pränt! _

mats skriver: 23 januari 2012 kl. 21:45 Företag skall bära sina egna kostnader om de skadar annans egendom. Kan regleras i avtal med jämbördiga parter.

agneta lindberg skriver: 24 januari 2012 kl. 11:30 eftersom jag inte tycker att kommersiella aktörer ska få använda mark utan markägarens tillstånd är en skadefond inte av nöden _

grform skriver: 24 januari 2012 kl. 13:25 Det vore en mycket bra idé att kommersiella aktörer (enligt mitt svar under punkten "Kommersiella aktörer")

betalar en summa till en skadefond! Nackdelen med att kommersiella aktörer tvingas betala för att nyttja allemansrätten är att vi får betala mer för vilda bär, olika naturevenemang m.m.!! _

Föreningen Livskvalitet för Stöverberg skriver: [25 januari 2012 kl. 13:08](#)

Skadefond då att brott kan fortsätta begås? Det vore en nyhet i svensk lagstiftning. Tänk er att någon ständigt vandaliserar ert vardagsrum, det blir lagligt då ni kan få ersättning. Allt handlar för storstadsbor om ersättning. Skogen är vårt vardagsrum! Hur ska vi kunna bevisa att tjäderhönan blev så störd att hon övergav sina ägg, att grannens vaja blev så skrämmd att hon kastade kalven, att återväxten blev så dålig för att någon trampade på rötterna på planteringen. Hur ska vi kunna bevisa att vi inte får sova för trafik, både i fordon och till fots? Hur ska en förstörd biotop värderas? Vem ska betala? Bärföretagen i konkurs eller deras svartarbetare? Nej, det blir på skatten i så fall och då får vi stå ut med inbrotten och betala för dem på samma gång. Det rör sig om hemfridsbrott, stöld, ev inbrott, vandalisering och allmänt störande av ordning för den enskilde. För myndigheten är det skattesmitning, olovlig körning, oskattade fordon, obesiktigade fordon, oförsäkrade fordon och de som körs trots återbesiktning är inte trafikdugliga. Kommunerna har stora kostnader i tillsyn samt vidaretransporter när snön faller om hösten, vilket den brukar göra. Nej, jämför med andra brott riktade mot människor i andra boendeformer så ser ni klart hur det ligger till. _

Pamela REynold skriver: [26 januari 2012 kl. 09:39](#) Markägare borde kunna anmäla till Länsstyrelsen om att få upprätta ett "tillfälligt reservat" som inte medger tältning eller regelbunden kommersiell användning som skulle gälla under en begränsad tid. Syftet skulle vara att kunna ge extra skydd åt nyplanteringar och för att ge mark som blivit hårt slitna möjlighet att återhämta sig. Hårt slitage kan vara på platser som är populära att kampa på längs kanotleder t.ex.

Stefan Lindskog skriver: [26 januari 2012 kl. 11:10](#) Det är en intressant möjlighet. Den förutsätter också att man får tillstånd att markera detta i naturen, tex med snitslar. Utdredaren Klas Sandell föreslår i en av sina Att-satser att man skall förbättra "läshjälpen" av landskapet. Bla genom tydligare kartor, GPS-relaterad information på internet med mera. Man borde kunna vidareutveckla tanken till att även omfatta nya appar till smart-phones. Man skulle då enkelt kunna kolla om platsen man befinner sig på (eller är nära) har några begränsningar. Det skulle kunna handla om tex fågelskyddsområde, som ju ofta har tillträdesförbud mellan vissa datum. Modern teknik skulle kunna göra det enkelt att ha tillfälliga begränsningar. _

Britt Marie skriver: [26 januari 2012 kl. 22:52](#) Nej, jag tycker inte att min skötsel av mitt skogsföretag ska behöva anmälas för att bli skyddat från andra företagare! Det enklaste är fortfarande att vi pratar direkt med varandra. _

Stefan Lindskog skriver: [28 januari 2012 kl. 09:18](#) Nja, jag ser det här förslaget som generellt. Att kunna markera exempelvis en plantering så att alla – oavsett det handlar om kommersiella eller individuella aktörer, ser att det är ett ställe man inte bör beträda – eller med mycket stor varsamhet. Att tex via webben kunna anmäla det till lämplig

myndighet skulle ge ytterligare tyngd till markeringen. Självfallet skall den vara tillfällig – i planteringsfallet kanske bara några år tills plantorna har blivit tydligt synliga. Om marken exempelvis är snötäckt är det ibland omöjligt att se att det är en plantering och i vart fall omöjligt att se var plantorna står (det kan vara svårt på sommaren också). Skogsägaren bör få denna möjlighet att hjälpa allmänheten att "läsa" skogen, ingen kan ju känna skogen så väl som den aktive skogsägaren gör. Jag tycker att Pamelas idé är en av de mest konstruktiva som kommit fram på detta forum!

Fredrik Roos skriver: 26 januari 2012 kl. 10:18 Skall regleras med markägaren eftersom jag anser att kommersiella aktörer inte ska kunna agera utan tillstånd från just markägaren. Allt annat är ett grovt intrång på äganderätten.

Per-Olof Nordin skriver: 27 januari 2012 kl. 13:23 Nej. Kommersiella aktörer ska tvingas skriva avtal med markägaren där de tydligt framgår vilka skyldigheter och anspråkskrav som kan ställas på den kommersiella verksamheten utifall den brister. Det ska inte vara allmänheten som betalar för ett få tal näringsidgare _

bosse skriver: 27 januari 2012 kl. 16:42 Ingen fond- det blir bara mer administration- gör som brukligt- lägg det på skattsedel- får markägaren skador ska han få ersättning. Eller ännu hellre- förbjud kommersiell verksamhet med stöd av allemansrätt! _

Björn skriver: 28 januari 2012 kl. 17:56 Verkar vara att gå över ån efter vatten. Varför komplicera det hela. Enklast är väl att aktören kontaktar markägaren och gör upp direkt. _

Samuel af Ugglas skriver: 28 januari 2012 kl. 19:41 Aldrig i livet. Det blir den enskilde egendoms och nyttjanderättsinnehavarens dödsdom. Det förslaget är ynkligt och förnedrande. Vi behöver varken ombud eller förmyndare, det har svensken fått nog av! _

Christian Almgren skriver: 29 januari 2012 kl. 06:05 Bara det faktum att man inte nöjaktigt kan definiera kommersiell aktör gör att det blir omöjligt att definiera vem som ska betala till denna fond. Vi har redan en lagstiftning som tar hand om skadeståndsanspråk, vi behöver inte ytterligare regleringar, använd de lagar som redan finns istället för att hitta på nya. Oavsett vem som ska varamed och betala och vem som ska an för hur utbetalningar sker så kommer detta bara skapa en stor och kostsam byråkrati _

Stefan Lindskog skriver: 30 januari 2012 kl. 20:34 I detta forum förs många gånger fram svårigheten att definiera kommersiell verksamhet. SÅ svårt kan det väl inte vara – det anser nog inte Skatteverket i alla fall. Sedan kan det finnas gränsfall – det är ju just för att klargöra vad som skall gälla för dessa, som vi har myndigheter! _

Stefan Lindskog skriver: 30 januari 2012 kl. 20:36 Därmed inte sagt att det är någon lysande idé med en skadefond. _

Göran skriver: [29 januari 2012 kl. 11:22](#) Nej! Allemansrätten skall inte få utnyttjas kommersiellt. Det är inte det den har blivit till för. Eventuell kommersiell verksamhet skall bara kunna ske efter uppgjort avtal mellan en kommersiell utövaren och fastighetsägaren. Dvs det skall inte ha med allemansrätt att göra.

-

Cecilia skriver: [29 januari 2012 kl. 16:32](#) Varje kommersiell aktör ska själv se till att få tillstånd av markägaren, där ska den kommersiella verksamheten också an för eventuella skador. Allmänheten eller skattebatalarna ska inte ersätta för de skador ett kommersiellt utnyttjande medför. En enkel, förtryckt blankett för markägaren som den kommersielle aktören godkänner där dennes ansvar tydligt framgår. _

Carl i Småland skriver: [29 januari 2012 kl. 17:53](#) Onödigt påhitt _

Wolter skriver: [30 januari 2012 kl. 08:32](#) Nej, Den som ställer till skada ska stå för det. De flest är faktiskt försiktiga så normalt är det inga problem. Kommersiella aktörer får försäkra sig för dessa risker. _

Carl skriver: [30 januari 2012 kl. 10:33](#) Det bör inte inrättas någon skadefond då en sådan skulle kunna uppfattas som en möjlighet att man genom betalning kan fritas från eget ansvar. _

Gunnar skriver: [30 januari 2012 kl. 11:33](#) Nej, av flera skäl som anförts i tidigare kommentarer. 1. Det ger lätt upphov till attityden "vi kan bete oss hur vi vill, vi har ju ändå betalat för att någon annan skall städa upp". 2. Aktörerna ifråga ska avtala med markägaren om villkoren för sin verksamhet, varvid också eventuella kostnader för förorsakade skador skall regleras . 3. Utredarna ser stora svårigheter att definiera vad som är kommersiell verksamhet. Bland annat därför avråder man från att skilja ut det kommersiella verksamheten ur allemansrätten. Men lite längre ner i utredningen visar det sig inte vara svårare än att "vissa" kommersiella verksamheter skall kunna beläggas med en "avgift". Logiken håller inte här. 4. Det leder ofrånkomligen till kraftigt ökad byråkrati.

-

Ingemund Hägg skriver: [30 januari 2012 kl. 13:41](#) Nej, någon statlig makrskadeförsäkring bör inte införas. Skadeståndsskyldighet ska även fortsättningsvis hanteras på samma sätt som idag enligt gällande lagar.

Carl Rudbeck skriver: [30 januari 2012 kl. 13:54](#) Nej en skadefond är en direkt dålig ide. Det är principiellt fel att det allmänna tar ansvar för en enskild aktör. Skadestånd skall alltid tas ut från enskild skadegörare. Istället för skadefond bör reglerna för skadeståndsskyldighet mot miljöbrott och brott mot terrängkörningslagen och brott mot allemansrättens skyldigheter skärpas. I verkligheten är många fall svårutredda men det viktiga markör för tex en kommersiell aktör som vill komma tillbaka till samma markområde. Det viktiga är signalvärdet och risken de tar i sin verksamhet. Lagstiftning kring skadestånd vore bra. Mitt förslag istället för skadefond är en allemansrättsfond för att bistå markägare med tillträdesskapande projekt. Medel ur en sådan fond skulle sedan sökas av markägare. Medel till fonden skulle tex tas ur lantbruksprogrammets pelare 2, eller avgift av kommersiella aktörer, eller båda.

-
Roland skriver: [30 januari 2012 kl. 14:10](#) Nej, -

Carl Gustaf skriver: [30 januari 2012 kl. 15:16](#) Det är bättre att den skadedrabbade kräver och får skadestånd direkt av vållande. På så sätt konkretiseras kopplingen mellan vållande och sanktion bäst. -

Anonym skriver: [30 januari 2012 kl. 16:07](#) Nej, detta kan missförstas och missbrukas av både markägare och dem som utnyttjar allemansrätten. -

bengt braun skriver: [30 januari 2012 kl. 16:58](#) Eget ansvar inom ramen för befintlig lagstiftning/regelverk är bättre än allmän skadefond. -

Wilhelm Aschan skriver: [30 januari 2012 kl. 17:25](#) Låter som man skulle kunna köpa sig fri från missbruk av allemansrätten -

Otto skriver: [30 januari 2012 kl. 19:32](#) Fonden kan innebära att folk som inte drar sig för att förstöra blir ännu mer ansvarslösa. "Du får ju ersättning från fonden" kan bli svaret när försöker ställa någon till svars. Jag tror i första hand på personligt ansvar för skadestånd. Är förövaren okänd kan det vara bra med en fond, men först i andra hand. -

Karl Fredrik skriver: [31 januari 2012 kl. 11:09](#) Menar man att aktören ska kunna betala en "avgift" till en fond och sedan göra vad som faller en in eftersom fonden täcker ev skadeanspråk??? Låter helkorkat!
Förstör aktören eller orsakar merarbete för markägaren (laga stängsel, plocka skräp, laga körskador etc) ska denne betala fullt anspråk direkt till markägaren.

-
Marianne Karlsson skriver: [31 januari 2012 kl. 12:57](#) Det behövs ingen statlig "markskadeförsäkring". Då annans mark nyttjas i kommersiellt syfte ska ett avtal muntligt eller skriftligt upprättas mellan kommersiell aktör och markägare. Avtalet bör då också innefatta ersättning för eventuella skador som uppstår på marken. I övrigt är skadegörelse en sak för polisen. En statlig "markskadeförsäkring" medför onödiga kostnader för skattebetalarna.

Marianne Karlsson skriver: [31 januari 2012 kl. 13:12](#)
Länsstyrelsen/Tillsynsmyndigheten ska absolut inte ha utökade befogenheter att förelägga om att ta bort stängsel eller ordna med passager genom stängsel när det gäller åker- och betesmarker, skogsplanteringar etc. Det är markägaren som ska ha beslutanderätten i frågan om sådana stängsel. Det kan vara farligt att gå in i en betesmark då djur kan skada människor. Passage genom stängsel är dessutom ej lämplig pga att hagen är till för djuren och där ska de kunna känna sig trygga. Det finns uppenbara risker när det gäller människor som på ett lätt sätt har tillgång till djurens hagar såsom exempelvis: det är inte ovanligt att människor kastar skräp t.ex. plast, som kan medföra döden för ett djur, vissa människor är inte djurvänner och kan skada dem och dessutom är det stor risk att människor drar med sig smitta in i hagen t.ex. klövröta, som är ytterst smittsam och svårbehandlad. Klövrötan leder inte sällan till att man får avliva alla djuren i en flock. Hur ska de människor som vistats i annans hage ta ansvar för uppkommen skada som de gjort sig skyldiga till. Skadan de orsakat

är troligtvis omöjlig att bevisa. Det blir alltså markägaren som får betala för skador som uppstår ibland djur och även skogsplantor som trampas ner. Det medför också en onödig och stor kostnad när det gäller administration för skattebetalarna. _

Carl-Erik Lundgren skriver: 31 januari 2012 kl. 15:07 NEJ, någon fond behövs inte. Lagöverträdelser skall lagföras med befintliga lagrum. _

Carl-Fredrik skriver: 31 januari 2012 kl. 18:04 I grunden anser jag att det inte är ett bra förslag. Riskerar innebära att "om jag betalar en försäkringsavgift behöver jag inte ta hänsyn". Däremot borde det finnas medel som markägare eller annan rättsinnehavare skall kunna erhålla från kommunen om ingen har kunnat lagföras för skadan. _

Daniel skriver: 31 januari 2012 kl. 21:11 Helt onödigt om det är "lag" på att det ska vara avtal med markägaren. _

staffan paues skriver: 1 februari 2012 kl. 09:11 Fasta regler för vad som är tillåtet och inte för det rörliga friluftslivet bör definieras och skärpas i avseende på förbud mot åverkan och nedskräpning. En skadefond bör inrättas där drabbade markägare kan begära ersättning för förstörelse och nedskräpning i fall där den ansvarige inte kan nås. _

Eva Bergström skriver: 1 februari 2012 kl. 09:22 Ja, det är ett bra förslag, då det många gånger är svårt att fastställa vem/vilka som orsakat skadan.

Åsa skriver: 1 februari 2012 kl. 14:01 Att komma överens med markägare och skriva avtal, är inte alltid så lätt när meningarna går isär. Om hästar o ryttare har förstört eller ej, är en definitionsfråga ibland. Då kan det vara lämpligt att markägaren kan söka ersättning för förstörd mark, och en neutral part kan bedöma om ersättning skall betalas ut eller ej. Då kan ju också markägaren lättare gå vidare rättsligt, med ev skadeståndsansvar mm. Som det är nu blir det ofta "pajkastning" mellan parterna. Det verkar ju som om verksamhet på annans mark kommer att inskränkas på något sätt. OM det blir så – vilket jag starkt emotsätter mig – så kommer givetvis kommersiell verksamhet att avgiftbeläggas på något sätt? (I sådana fall förhoppningsvis anpassat efter inkomstnivå!!) Den avgiften bör ju kunna gå till en ev fond, att söka ersättning från vid ev skada!? Allra helst ser jag dock att inga inskränkningar görs i allemansrätten, och att inga nya avgifter läggs på oss näringsidkare!!

Björn Bergström skriver: 1 februari 2012 kl. 15:14 Onödigt; kommersiellt utnyttjande av annans mark skall endast få ske efter avtal med markägaren

Jonas skriver: 1 februari 2012 kl. 15:50 På alla andra nyttjandeområden (hyra, arrende) fungerar systemet utan statlig inblandning utöver domstolar. Det är orimligt att staten skär emellan här och tar in ersättning för skador som de kommersiella aktörerna förorsakar markägarna – det grundläggande är att det inte skall uppstå några skador. Uppstår skador så kanske markägaren inte kan få ersättning, men å andra sidan så lär den kommersiella aktören aldrig mer få komma tillbaka – dvs parterna har ett intresse av att komma överens. Sen är

det lika orimligt att staten skall bygga upp och ta kostnaderna för den administrativa hanteringen av det här systemet – vem skall betala det? Jo självklart blir det de kommersiella aktörerna eller markägarna. Skadeersättningen är markägarnas utan att staten skurit emellan. _

Peter Svedberg skriver: 1 februari 2012 kl. 17:35 Eventuellt ja, då i kombination med att det står klart vad som är tillåtet och inte. Framför allt kan en dylik fond bli nyttjad vid de tillfällen då skador uppstått och det inte går att bekräfta vem som är skyldig. Finansiering? Ett första tillskott av skattemedel, men åtminstone till viss del av de personer (juridiska såväl som fysiska) som finnes skyldiga till förstörelse – de kan få betala skadestånd till markägare, OCH ett visst belopp till fonden i relation till deras förstörelse. _

Jonas skriver: 2 februari 2012 kl. 12:55 Behövs inte om man tillämpar lagar och bestämmelser som finns. Risken är uppenbar att detta skulle uppfattas som att man genom betalning till en skadefond fritas från fortsatt eget ansvar. Skapar mer byråkrati och man kan ifrågasätta samhällsnyttan. _

Leif Lundmark skriver: 2 februari 2012 kl. 17:31 Ingen förmyndarverksamhet ska ingå i Allemansrätten. Då ska samma regler även gälla alla andra Svenska företagsegendomar!!!! _

Henrik Treschow skriver: 2 februari 2012 kl. 22:30 Inrättandet av en skadefond tror jag är direkt kontraproduktivt. Risken är uppenbar att detta skulle uppfattas som att man genom betalning till en skadefond fritas från fortsatt eget ansvar.

Eivor skriver: 2 februari 2012 kl. 23:21 Detta kan vara en bra ide. Den skall vara till för att rätta till skador efter till exempel de som bedriver svamp eller bärplockningsverksamhet, eller de som har kanotläger och annan verksamhet som sliter eller förväntas slita på marken. Betalning sker i förväg och tas ut som en generell avgift för att få bedriva verksamheten. Detta för att förhindra att man först bedriver verksamhet och sedan går i konkurs och inte gör rätt för sig. bör administreras av länsstyrelsen. _

Amanita, Svampkonsulent skriver: 3 februari 2012 kl. 00:04 Nej, ingen allmän skadefond. De som missköter sig och skadar naturen ska betala, inte alla andra. _

Bea skriver: 3 februari 2012 kl. 02:29 Tycker att frågan är orättvis då den endast berör påverkan på privat mark. Om skador sker på allmän plats i naturen så är det ingen som kan rädda det. Om någon skadefond ska finnas bör den även användas för allmän plats. Men samtidigt om folk vet att det bara är att betala en summa pengar om de skadar en plats så bryr sig de inte lika mycket om platsen utan tänker bara på vad det kostar. Tycker att orsaken till markförstörelsen göms undan med en fond och insikten för den enskilde personen kan glömmas bort varför det är viktigt att ta vara på naturen och bevara den. Förstörelsen kan inte minskas genom en fond. Det måste motverkas på ett djupare plan där insikt, förståelse och sammanhang sammanbinds. Det krävs engagemang och kärlek till naturen för att vilja ta ansvar och bevara den såväl allmän plats samt privat mark. Att uppmuntra alla till det positiva med naturen och lära de som inte är insatta vad naturen kan ge om vi sköter om den ger mer i längden. Människor drivs av belöningsystemet

och upprepar beteenden som uppmärksammas vare sig det är dåligt eller bra. Om vi tar ut skadestånd för de dåliga beteenden så är det dessa som kommer att kommas ihåg. Men de som tar hand om naturen de får väl inte några pengar att ta emot. _

Nils skriver: [3 februari 2012 kl. 08:54](#) En s.k. skadefond bör absolut inte grundas. Nog bra argument därför har redan framförts. _

Hans skriver: [3 februari 2012 kl. 11:47](#) Ingen skadefond behövs. _

Arne Griphult skriver: [3 februari 2012 kl. 12:57](#) Nej, nej, nej inga skadefonder. Den som är vållande skall själv bära ansvaret. Jag uppfattar förslaget som ett gement sätt att invagga den drabbade markägaren i tron att han skall få ersättning vid skadegörelse på sin mark. Markägaren kommer aldrig att få några garantier till ersättning. _

Tage Klingberg, Mackmyra Bruk skriver: [3 februari 2012 kl. 14:35](#) Nej. en skadefond skulle innebära en byråkrati utan föga kontakt med problemen ute i fält. Det gäller att arbeta förebyggande. Det är grundläggande att staten är mycket tydligt om rätten och ANSVARET. Det är då möjligt för oss markägare att möta människor, grupper, föreningar och företag i praktiska situationer och lösa det mesta. Uppmana alla som skall organisera något i fält samråda med markägaren. _

Acke skriver: [3 februari 2012 kl. 16:04](#) Absolut inte! Då blir det bara som att någon annan betalar. Vi måste alla ta ansvar för våra gärningar även med de eventuella följdverkningar de kan få. _

Friluftsidake skriver: [3 februari 2012 kl. 16:05](#) Abosut ej andast krångligt o omständigt det räcker ju att det finns ett avtal att det komersiella aktören får vara på plats skulle skada uppstå får han erlægga ersättning. Inte konstigare än nåfot annat intrång. _